

XLIII.

Forslag til Lov

om

**Ændring i Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 om Lens,
Stamhuses og Fideikommisgodsers samt de herhenhørende
Fideikommiskapitalers Overgang til fri Ejendom.**

(Forelagt i Landstinget den 14. November 1923 af 7de Medlem for 2den Kreds [*Piper*]).

I Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 foretages følgende Ændring:

„§ 2.

I 2den Linie udgaar „Vurdering, der finder Sted i 1920“, og i Stedet sættes:
„sidst skete almindelige Vurdering“.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Dette Lovforslag bringer § 2 tilbage til den Skikkelse, den havde, da Lensloven forelagdes i Folketinget den 13. Februar 1919, og saaledes som Loven vedtoges i Folketinget ved 3die Behandling 25. Juni 1919.

Det var under Behandlingen i Landstinget, at § 2 ændredes derhen, at det skulde være Vurderingen i 1920, der skulde lægges til Grund for Værdiberegningen af faste Ejendomme, men med den bestemt fremsatte Motivering, at man ønskede, at Afgiften, som Staten skulde

modtage af Majoraternes faste Ejendomme, skulde staa i Forhold til Ejendommenes Værdi i Frigøvelsesøjeblikket.

Da Forholdene nu har ændret sig, saa at Vurderingerne i 1920 ligger betydelig højere end den Værdi, de Ejendomme, der skal afløses nu, vil have i Frigøvelsesøjeblikket, maa det anses for et ganske selvfølgeligt Retfærdighedskrav, at det bliver den sidst skete Vurdering, nemlig den i Aar foretagne, der lægges til Grund ved Værdiberegningen under den Afløsning, der nu forestaar.